

[Poul Møller.]

ningsafgiften, men i hvert fald har man da nu kunnet regne sig frem til, at de opgivne skattepligtige indkomster vil bære mindst 625 mill. kr. af omsætningsafgiften. Herudover vil 65 mill. kr. blive båret af erhvervslivet ved inventaranskaffelser o. lign. Tilbage er efter de oprindelige beregninger 210 mill. kr., som skal bæres af andre, men af hvem er stadig et af de uopklarede, dunkle spørgsmål i hele omsætningsafgifts-problemet. Turisterne er det i hvert fald ikke, da de højst kan erlægge omkring 30-40 mill. kr. i omsætningsafgift.

Jeg tror også, at vi under behandlingen i udvalget efterhånden er nået frem til, at omsætningsafgiften vil indbringe mere end 900 mill. kr., hvis den bliver gennemført som foreslået. Tallene her er fra 900 mill. kr. og op til 1 200 mill. kr., og når usikkerhedsmargenen kommer ind, skyldes det, at meget tyder på, at 2,4 pct. er i underkanten af de skattepligtige og skatteydernes forbrug af omsætningsafgiftsberigtigede varer. Vi må derfor også her grave et spadestik dybere for at se, om vi kan nå frem til, hvor mange penge der er i denne omsætningsafgift.

Det har været drøftet i udvalget ved flere lejligheder, om omsætningsskatten skulle hvile i detailledet eller i et tidligere led. Der bliver nu tid til at undersøge dette spørgsmål grundigt. For det konservative folkeparti er det en absolut betingelse for fortsættelse af udvalgsarbejdet, at engrosundersøgelsen fuldføres, således at vi kan få et alternativ til det udarbejdede forslag om en detailbeskatning, og vi kan se, hvordan beskatningen fungerer, hvis den hviler i engrosledet. Det er ikke således, at alt taler for detailledet, og det er ikke således, at alt, hvad der er oplyst i udvalget, taler for detailledet. Det er tværtimod særdeles uvist, og jeg vil gerne pege på, at vi i virkeligheden ikke i vor forståelse er nået længere end de embedsmænd, der i 1958 afgav den såkaldte gule betænkning om forbrugsbeskatningen; de drog den konklusion, at der ganske vist kunne være nogle svagheder i engrosledet, men at disse lige så let lod sig overvinde som svaghederne i detailledet. Det forekommer os at være sikrere med en beskatning, der skal administreres i

få virksomheder fremfor i mange virksomheder. Et af usikkerhedsmomenterne i detailbeskatningen har da også været, at man på forhånd har måttet opgive kontrollen med omkring 20 000 virksomheder, fordi man anser deres omsætning for at være så lille, at man slet ikke vil kunne kontrollere omsætningen i disse mange meget små virksomheder. For disse 20 000 virksomheders vedkommende kommer vi altså ind på en engrosbeskatning, idet de modtager deres varer i beskattet stand fra grossisterne, og vi får altså ved det foreslåede system hverken detailedsafgift eller engrosledsafgift, men et eller andet sammensurium, som måske trods alt er det dårligste af de muligheder, der foreligger.

Vi må heller ikke glemme, at ved detailedbeskatning pålægger vi mange virksomheder en arbejdsbyrde af regnskabsmæssig karakter, tilmed under strafansvar. Her er tale om virksomhedsledere, der slet ikke har de fornødne forudsætninger for at kunne føre dette dobbelte regnskab, der kræves i de mange blandede forretninger. For der er mange blandede forretninger, der både kommer til at handle med afgiftspligtige og afgiftsfri varer, vel omkring 25 000 butikker.

Embedsmændene har prøvet på at give en oversigt over, hvad det vil betyde af byrder for erhvervslivet, hvis detailedbeskatningen gennemføres. Nu er det naturligvis klart, at hvad der falder embedsmændene let at beregne, ikke vil falde enhver handlende lige så let. Der er for så vidt ingenting, der er svært, når man bare kan det. Men selv under denne forudsætning er embedsmændene kommet til den konklusion, at man pålægger virksomhederne en gennemsnitlig arbejdsbyrde på 5 timer om måneden. Nu stiller jeg det spørgsmål, om det høje tings medlemmer på noget andet område i vor lovgivning kunne føle sig fristet til at lægge 5 timers månedlig arbejdsbyrde på mennesker uden at vederlægge dem derfor. Hvis vi går til arbejdere eller til lønmodtagere og siger: I skal arbejde 5 timer mere om måneden eller — for bare at blive i underkanten — én time mere om ugen, ville man så vove at gøre det, uden at der blev krævet betaling for denne ekstra arbejdsindsats? Det er kun